
IN MEMORIAM

В ПАМЕТ НА КОЛЕГАТА АСЕН ЗАПРЯНОВ

Людмила Велкова*

Напусна ни внезапно, все така улисан в делата и книгите си, до последно отдаден на работата си. Не съм виждала такова трудолюбие и всеотдайност към професията и хората — към клиентите, дори и към тези, които бяха по-настоятелни, по-многословни, към колегите, на които помагаше безусловно и безкористно, към нас — неговите ученици в професията. Не съм познавала толкова принципен и добър човек и юрист. Целият му съзнателен живот е бил отдаден на правото. Шест години е бил прокурор и от м. март 1960 г. до смъртта си — адвокат в Пловдивската адвокатска колегия.

Аз бях негов съканторник и колега повече от 10 години, през които се учех от него — не само от юридическите му знания, но и от високия морал и добротата, които проявяваше в отношенията си с другите. Винаги усмихнат, с чувство за хумор, неуморен, вечно ангажиран с някаква идея, проект.

Адвокат Асен Запрянов упражняваше професията с такова удоволствие и любов, че заразяваше и другите колеги с тях. Той често обичаше да казва: „Съдът е винаги прав, дори и когато греши, защото иначе няма да има ред“. От него научих не само юридически разрешения, практики и прийоми. Едни от най-ценните неща, които получих от него, бяха методологията на изследване на проблемите, начинът на организиране и подготвяне на делата, рутинните действия, чрез които поддържах знанията си актуални, което е от огромно значение за всеки юрист.

Беше много ерудиран и информиран. Винаги всичко знаеше — от най-пресните клоки в съда до последните изменения в „Държавен вестник“. Интересите му бяха разностранни. Имаше задълбочени познания по история. Беше френски възпитаник, но се смееше, че френският му език бил „поръждясал“ вече.

Адвокат Запрянов имаше една максима — че професията ни на адвокати ни дава възможност да живеем достойно и затова и ние сме длъжни да ѝ дадем нещо. Той остави след себе си много книги, статии и рецензии в областта, в която работеше — вещното право. Беше известен сред колегите като „Голямото ЗТСУ“. Неговият приятел и колега адвокат Павел Нейков го увековечи в своята поредица „Дружески шаржове“ със следните стихове:

---

* Адвокат от Пловдив.

„Асен Запрянов

*В градоустройствения свят
от сянката му се боят.*

*Разбира тактиките нови
на кадастралните основи.*

*В прогнозите е много смел —
от нищо прави цял парцел“.*

Адвокат Запрянов беше неуморен в събирането и анализирането на съдебната практика. Той работеше главно в областта на вещното право и особено с благоустройствените закони. Познаваше тази материя изключително задълбочено. Освен таланта си на юрист, той притежаваше и огромна работоспособност, която му помагаше да се справя с делата, да следи специализираните списания и литература и да е винаги в течение на законодателните новости още от техните проекти.

Много активно чрез статиите си в юридическите списания той се бореше да наложи вижданията си за прилагането на закона. Автор е на множество предложения за тълкувателни решения по въпроси, решавани противоречиво от съдилищата. Във връзка с много свои дела той инициираше дискусии, стигаше се до постановяване на тълкувателни решения. Една от последните тези, които отстояваше и по които пишеше с голяма страст и желание да предизвика промяна в практиката, беше против едноинстанционното производство по обжалване на одобрените проекти по чл. 134, ал. 1 и 2 ЗУТ (във вр. с чл. 132, ал. 1 и чл. 136, ал. 1). Той считаше, че тази практика ограничава правото на защита на гражданите.

Наистина няма незаменими хора, защото няма вечно физическо съществуване. Но неповторими хора има. Такъв беше колегата Асен Запрянов, чието място на неповторима личност е винаги запазено сред нас. Той заема духовно това място в нашите редове сега, ще го заема и в бъдещето.